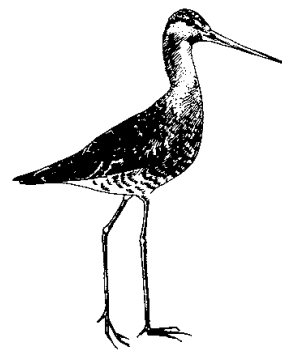

Tomasz Wilżak

PTAKI BAGIEN LIPICKICH

The birds of the Lipickie Marshes

ABSTRAKT: W latach 2001-2005 określono liczebność ptaków lęgowych na terenie około 700 ha Bagien Lipickich (pogranicze województw wielkopolskiego i łódzkiego). Obszar ten zasiedlały stosunkowo liczne populacje lęgowe (pary/samce) m.in. perkozka (2-13), bąka (12-14), wodnika (35-45), kropiatki (0-40), kokoszki (0-16), łyśki (10-40), kszczyka (8-25), świerszczaka (4-25) i brzęczki (20-30). Ostoja ta, w związku z liczebnością kropiatki, ma znaczenie międzynarodowe. Niezbędna jest jej ochrona. Zagrożenia to: zmiany stosunków wodnych i sukcesja roślinna.

SŁOWA KLUCZOWE: ostoja ptaków, ptaki wodno-błotne, mokradła, *Porzana porzana*, *Botaurus stellaris*.

ABSTRACT: In the years 2001-2005 the number of breeding birds was determined in the 700 ha of Lipickie Marshes (on the border of Wielkopolskie and Łódzkie provinces). The area was inhabited by considerably numerous breeding populations (pairs/males) of, among others: Little Grebe (2-13), Eurasian Bittern (12-14), Water Rail (35-45), Spotted Crake (0-40), Common Moorhen (0-16), Eurasian Coot (10-40), Common Snipe (8-25), Grasshopper Warbler (4-25), and Savi's Warbler (20-30). Due to the presence of the Spotted Crake the sanctuary is of international significance and requires protection. The threats include: change of water conditions and plant succession.

KEY WORDS: bird sanctuary, water and marsh birds, marshes, Spotted Crake, Eurasian Bittern.

Wstęp

Rozpoznawanie, rozumiane jako wskazywanie wartości, i następująca w konsekwencji ochrona obszarów cennych przyrodniczo trwa w Polsce od wielu dziesięcioleci, a mimo tego odkrywanie terenów istotnych dla rzadkich, dziko występujących gatunków odbywa się nadal - w XXI wieku. Zjawisko to przybrało na sile m.in. dzięki wdrożeniu prawodawstwa unijnego skutkującego koniecznością rozbudowy systemu ochrony przyrody - w sferze przestrzennej, prawnej czy administracyjnej; w tym pierwszym przypadku prowadząc właśnie

do zwiększania liczby i łącznej powierzchni obszarów chronionych.

Postępy prac waloryzacyjnych obejmujących obszary istotne dla krajowej awifauny dokumentują prace Wesołowskiego i Winieckiego (1988), Dyrca (1989) oraz kolejne opracowaniach „Ostoi ptaków ...” (Grimmett i Jones 1989, Gromadzki et al. 1994 oraz późniejsze). Znaczne, w ostatnich latach, wzbogacenie wiedzy o tych obszarach nie jest równomierne w skali kraju. Ta nierównomierność wynika głównie z rozmieszczenia atrakcyjnych dla ptaków terenów, a poniekąd spowodowana jest stopniem rozpoznania poszczególnych części kraju. Owo